

§ 45 gaar ud paa nærmere at bestemme, hvad der skal forstaaes ved Handlende, Skibsredere eller Fabrikanter i denne Lov, altsaa paa at bestemme, paa hvilke Personer disse Lovbestemmelser skulle komme til Anvendelse. Det hedder i Lovforslagets § 45: „Ved Handlende og Skibsredere forstaaes i denne Lov enhver, der, om end kun i Forbindelse med anden Virksomhed, driver Handelsforretninger eller Næderi som Næringsvei.“ Det er imidlertid forekommet Udvalget, at man ved at stille Forklaringen af Begrebet Handlende paa denne Maade udsætter sig for at komme til at medtage en hel Del Smaahandlende, som der ikke er tilstrækkelig Grund til at indbringe under de her givne tildels noget strenge Bestemmelser, og at der derfor var Anledning til at indskrænke Bestemmelsen til saadanne Handlende, der ifølge Lovgivningens ere pligtige til at føre Handelsbøger. Den nu gjældende Lovgivning i denne Henseende er navnlig Forordningen af 1ste Juni 1832, hvorefter Høiere og endnu mindre Handlende ikke ere forpligtede til at føre Handelsbøger. Bestemmelsen i § 45 staar jo fremdeles, som de ærede Herrer ville have bemærket, i nær Forbindelse med en senere Paragraf, nemlig § 148, som gjør Handlende det til Pligt at opgjøre Status. Nu kan man imidlertid efter Udvalgets Formening ikke fornøftigvis paalægge Folk at opgjøre Status, medmindre de føre Handelsbøger, hvilket synes at være en Betingelse for, at de kunne opgjøre en ordentlig Status. § 148 burde derfor formentlig ogsaa indskrænkes til saadanne Handlende, som ere forpligtede til at føre Handelsbøger, men dette maa allerede virke tilbage paa § 45, saaledes at man her indsetter den omtalte Indskrænkning af Begrebet om Handlende. Naar man saaledes henviser til Lovgivningens Bestemmelse om Handelsbøgers Førelse, har man imidlertid med Flid brugt saadanne Udtryk, at man ikke derved foregiver en multig Omordning af dette Forhold, som der jo kan være Spørgsmaal om, naar der i sin Tid kommer en ny Handelslov. Det vil da staa Lovgivningsmagten frit for nærmere at ordne Forpligtelsen til at føre Handelsbøger saaledes, som den anser det for

at være rigtigst. Her udtaler man blot, at kun de Handlende skulle gaa ind under Lovens Bestemmelser, der ifølge den nu bestaaende eller i Fremtiden kommende Lovgivning ere forpligtede til at føre Handelsbøger. Man har her i Forslaget under Nr. 12 allerede nu kun taget et Forbehold med Hensyn til større Handlende paa Landet. Der er nemlig den Egenommelighed, at ifølge Forordningen af 1ste Juni 1832, saaledes som den i det Mindste er bleven forfattet, gjælde dens Bestemmelser kun med Hensyn til Handlende i Kjøbenhavn og i Kjøbstæderne, hvorimod den ikke bringes til Anvendelse med Hensyn til Handlende paa Landet uden Hensyn til, hvor stor en Handel disse end maatte drive. Alle ville imidlertid formentlig være enige i, at der ikke er nogen Grund til at indtage Handlende paa Landet fra de her omtalte Bestemmelser, for saa vidt disse Landhandlendes Handel er af samme Betydning og Bessaffenhed som Kjøbstadhandlendes. Som bekendt er der i de senere Aar flere Steder paa Landet opstaaet Handelsetablissementer, der fuldstændig kunne stilles ved Siden af, ja endog ere meget større end de, der findes i mange Kjøbstæder. Man har fremdeles villet gjøre det tydeligt, at der under Begrebet Skibsredere ikke indbefattes saadanne Personer, som maatte eie en enkelt eller flere Skibsparter, naar de ikke drive Skibsrederi forretningsmæssig eller som Næringsvei. Derfor har man sagt: „ved Skibsredere forstaaes kun de, der drive Næderi som Næringsvei“, hvorved man har villet antyde, at de, der ikke drive Næderi som Næringsvei, men kun eie enkelte Skibsparter, ikke komme ind under Paragrafens Bestemmelser. Fremdeles har man, hvad Fabrikanter angaar, anset det for rigtigst at fremhæve, at som saadanne skulle kun de anses, der drive Fabrikvirksomhed som Hovednæringsvei. Meningen dermed er, at man vil udelukke de Personer fra at komme ind under Begrebet Fabrikanter i denne Lovs Forstand, der i Forbindelse med en Virksomhed af en ganske anden Bessaffenhed drive Et eller Andet, der kunde betegnes som Fabrik, f. Ex. naar en Landmand ved Siden af sin Landbedrift driver et Teglværk, et Kalkværk eller deslige. En saadan Mand skal ikke komme ind under Be-